

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพของสังคมในปัจจุบัน มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ในอดีตสังคมมีโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อน ความสัมพันธ์ของคนในสังคมเป็นไปในลักษณะที่ใกล้ชิดกันคนในชุมชนรู้จักกันดี เช่น สังคมในชนบท หรือที่เรียกว่า สังคมปฐมภูมิ แต่ต่อมาเมื่อคนในสังคมเพิ่มมากขึ้น ขนาดของสังคมจึงต้องขยายออกเพื่อรองรับจำนวนพลเมืองที่เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเมื่อสังคมขยายขนาดขึ้น ความสัมพันธ์ของคนในสังคมจึงมีลักษณะเหินห่างกันมากขึ้น ต่างคนต่างอยู่ไม่พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเหมือนก่อน เรียกสังคมในลักษณะเช่นนี้ว่า สังคมทุติยภูมิ ลักษณะของสังคมประเภทนี้เห็นได้ชัดในสังคมเมืองที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

เมื่อสังคมขยายตัว พลเมืองเพิ่มมากขึ้น การแก่งแย่งแข่งขันกันจึงมีสูง เมื่อทรัพยากรมีไม่เพียงพอกับความต้องการของคนในสังคม จึงก่อให้เกิดการแข่งขันกันที่จะเข้าครอบครองทรัพยากรดังกล่าว โดยทำทุกวิถีทางแม้แต่การกระทำความผิด เราจะพบว่ากฎหมายที่ออกมาควบคุมคนในสังคมนั้น ย่อมจะมีผู้ละเมิดกฎหมายดังกล่าว อันเนื่องมาจากเหตุผลและปัจจัยหลายๆด้าน อาทิเช่น กฎหมายล้าสมัย ไม่สามารถแก้ปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมได้ทันทั่วทั้ง

ในอดีตการละเมิดกฎหมาย เป็นไปในลักษณะของ การกระทำความผิดโดยลำพัง หรือเพื่อบุคคลหนึ่ง หรือสองคน เป็นการกระทำความผิดในลักษณะทั่วไป เรียกว่า อาชญากรรมตามท้องถนน (Street Crime) เช่น การลักทรัพย์ ฆาตกรรม เป็นต้น แต่ในสังคมปัจจุบัน รูปแบบของอาชญากรรมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ลักษณะของอาชญากรรมจึงเปลี่ยนไปเป็นแบบ องค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) หมายความว่า การรวมกันของอาชญากรรมหลายอย่าง ซึ่งมีโครงสร้างการทำงานสลับซับซ้อน มีการติดต่อประสานงานกันและกิจกรรมสำคัญขององค์กรอาชญากรรม คือการสนองความต้องการสินค้าและบริการที่ผิดกฎหมาย เช่น การพนัน การค้าประเวณี การค้ายาเสพติด และรูปแบบอื่นของการบริการแก่งูกำ¹

¹ ชัยนันท์ แสงปุดตะ, " กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน : ศึกษาเฉพาะกรณีความผิดมูลฐาน" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารนิติศาสตร์ ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541), หน้า 1.

เมื่อการประกอบอาชญากรรมในปัจจุบันได้พัฒนาจนกลายเป็นองค์กรอาชญากรรมดังกล่าวแล้ว ลักษณะการดำเนินการจึงขยายเป็นวงกว้างออกไป ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยมุ่งที่จะแสวงหาผลประโยชน์ทางการเงินเป็นส่วนใหญ่ เมื่อวัตถุประสงค์ของการกระทำ ความผิดมุ่งโดยตรงต่อผลประโยชน์ทางการเงิน วิธีการประกอบอาชญากรรมจึงต้องอาศัยความก้าวหน้าทางด้านต่างๆเข้ามาช่วย โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี

ปัจจุบันเป็นยุคของความเจริญและเทคโนโลยี ความเจริญและเทคโนโลยีเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอยู่ การทำงาน การติดต่อธุรกิจ การสื่อสาร รวมตลอดไปถึงความเจริญของประเทศ ในขณะที่เดียวกันก็มีผลต่อรูปแบบของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นไปด้วย อาชญากรรมธรรมดาซึ่งมักจะมีรูปแบบของการกระทำที่ไม่ซับซ้อนได้พัฒนาไปเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ อาชญากรรมซึ่งเคยมุ่งผลตอบแทนเป็นเงินหรือทรัพย์สินจำนวนไม่มากนัก ได้กลายเป็นอาชญากรรมที่มุ่งผลตอบแทนมูลค่ามหาศาล หรืออาชญากรรมที่เคยมีเครือข่ายเพียงในประเทศก็ได้พัฒนาไปเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ ในลักษณะขององค์กรอาชญากรรมจนเป็นที่ยอมรับกันว่า กระบวนการยุติธรรมไม่อาจประสบความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมายต่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้ด้วยมาตรการธรรมดาที่ใช้ในอดีต ดังนั้น มาตรการใหม่ๆจึงถูกนำมาใช้กับองค์กรอาชญากรรมต่างๆมากขึ้นอย่างเช่นในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มี กฎหมาย RICO (Racketeer Influenced and Corrupt Organization Statue) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ออกมาใช้ในการป้องกันการกระทำมิจฉฉิพ และใช้ในการต่อต้านองค์กรอาชญากรรม หรือ CCE (Continuing Criminal Enterprise) เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง และใช้ในการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมเช่นกัน ซึ่งกฎหมายทั้ง 2 ฉบับได้นำเอาหลักเกณฑ์การสมคบกันกระทำความผิดมาใช้ รวมทั้งการรับฟังพยานหลักฐานก็ขยายหลักเกณฑ์การรับฟังให้กว้างขวางขึ้น นอกจากนี้ กระบวนการดำเนินคดีอาญาแบบดั้งเดิมคือ การดำเนินคดีอาญาเริ่มต้นจากการสืบสวน ค้นหายพยาน และการฟ้องคดีไม่สามารถใช้ได้โดยมีประสิทธิภาพต่ออาชญากรรมทางเศรษฐกิจ หรืออาชญากรรมที่อาศัยอิทธิพลทางการเงิน หรือทางการเมือง เพราะการพิสูจน์ให้เห็นอย่างแจ่มชัดว่าจำเลยกระทำความผิดจริงนั้นไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้กับอาชญากรรมเหล่านี้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การพิสูจน์ต่อตัวของจำเลยเองทำได้ยากมากขึ้น ดังนั้น มาตรการทางกฎหมายเพื่อทำลายเศรษฐกิจของอาชญากร จึงได้ถูกนำมาใช้ในหลายประเทศ โดยวางหลักเกณฑ์ว่าอาชญากรรมจะเกิดขึ้นในปัจจุบันไม่ว่าเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ อาชญากรรมที่อาศัยเทคโนโลยีแผนใหม่ หรืออาชญากรรมยาเสพติด ล้วนแต่มุ่งหวังเงินได้จำนวนมหาศาลเป็นผลตอบแทน เงินได้เหล่านี้ส่วนหนึ่งถูกนำไปใช้ในธุรกิจอาชญากรรม ส่วนหนึ่งถูกนำไปสร้างอิทธิพลในวงราชการและในวงการเมือง และส่วนที่เหลือถูกนำไปลงทุนในวงการค้าธุรกิจประเภทต่างๆ ผลสุดท้ายเงินได้จากการดำเนินการเหล่านี้ก็จะถูกนำไปใช้เป็นต้นทุนหมุนกลับไปประกอบอาชญากรรมขึ้นมาอีก กลับกลายเป็นวงจรการประกอบอาชญากรรมที่ยากต่อการจับกุมปราบปราม ดังนั้น มาตรการทาง

กฎหมายเพื่อทำลายเศรษฐกิจของอาชญากร จึงถูกสร้างขึ้นมาเพื่อทรัพย์สินทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด โดยไม่คำนึงว่าทรัพย์สินนั้นจะมีการโอนต่อกันไปที่ทอดต่อกี่ทอดก็ตาม เช่นเดียวกับที่ทรัพย์สินนั้นได้ถูกเปลี่ยนรูปหรือแปรสภาพ ทรัพย์สินเหล่านั้นก็สามารถถูกริบเพื่อให้ตกเป็นของแผ่นดินได้ ความจำเป็นที่ต้องขยายหลักเกณฑ์การริบทรัพย์สินให้มีขอบเขตกว้างขวางขึ้นกว่าการริบทรัพย์สิน ตามหลักทั่วไปของประมวลกฎหมายอาญา ก็เนื่องจากว่าทรัพย์สินที่จะถูกริบได้ตามกฎหมายอาญา จะต้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการกระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินที่ได้ใช้ มีไว้เพื่อใช้ ได้มาเพื่อจูงใจ หรือเป็นรางวัลในการกระทำความผิด แต่ถ้าทรัพย์สินเหล่านั้นถูกแปรสภาพ เปลี่ยนรูป หรือถูกแปลงให้เป็นทรัพย์สินใหม่ การริบทรัพย์สินตามหลักกฎหมายอาญาจะไม่ครอบคลุมไปถึง และการปกปิด เปลี่ยนสภาพหรือแปรรูปทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด ซึ่งเปรียบเสมือนทรัพย์สินที่สกปรกให้ดูเสมือนเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการดำเนินธุรกิจโดยชอบนี้ ได้มีการเรียกกันว่า "การฟอกเงิน" เพราะฉะนั้นตามหลักเกณฑ์การทำลายเศรษฐกิจของอาชญากร จึงกำหนดให้การฟอกเงินเป็นความผิด และสามารถริบทรัพย์สินทั้งหมดของผู้กระทำความผิดให้ตกเป็นของแผ่นดิน²

ในปัจจุบันได้มีการออกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ขึ้น ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 116 ตอนที่ 29ก ลงวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2542 โดยมีเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันผู้ประกอบอาชญากรรมซึ่งกระทำความผิดกฎหมายบางประเภท ได้นำเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นมากระทำการในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการฟอกเงิน เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ทำให้ยากแก่การปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายเหล่านั้น และโดยที่กฎหมายที่มีอยู่ก็ไม่สามารถปราบปรามการฟอกเงินหรือดำเนินการกับเงินหรือทรัพย์สินนั้นได้เท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมดังกล่าวสมควรกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้³ ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวในพระราชบัญญัตินี้ จึงได้กำหนดมาตรการทางกฎหมายด้านต่าง ๆ มาบังคับใช้ เพื่อให้การปฏิบัติตามพระ

² เมธี กุศลสร้าง, "กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกับบทบาทและภาระหน้าที่ของสถาบันการเงิน" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539), หน้า 2-4.

³ หมายเหตุ ท้ายพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542.

ราชบัญญัติฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิเช่น การกำหนดให้ธนาคารมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบในการรายงานธุรกรรมที่ต้องสงสัย การนำเอาหลักการริบทรัพย์สินทางแพ่ง (Civil Forfeiture) มาใช้โดยถือว่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเป็นสิ่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แม้ว่าจะได้ผ่านกระบวนการฟ้องมาก็ครั้งก็ตาม เป็นการปลุกภาวะการพิสูจน์แก่จำเลย นอกจากนี้ยังได้มีการนำเอาหลักมาตรการสมคบมาใช้ โดยผู้ที่สมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้ และได้กำหนดมาตรการพิเศษในการสืบสวนสอบสวนเอาไว้ในมาตรา 46 ว่า “ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบัญชีลูกค้าของสถาบันการเงิน เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ใดถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลแพ่งเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงบัญชี ข้อมูลทางการสื่อสารหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวนั้นก็ได้อ”

จะเห็นได้ว่ามาตรการตาม มาตรา 46 ในการเข้าถึงข้อมูลของทางธนาคารนั้นนับว่าเป็นบทบัญญัติที่ทันสมัยมาก ในการอนุญาตให้เข้าไปตรวจดูข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ เพราะในสังคมปัจจุบัน เราทราบกันดีว่าเป็นสังคมของข้อมูลข่าวสาร โลกแคบลงไปทุกที จนมักจะเรียกกันว่าโลกไร้พรมแดน ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีมีมากขึ้น มนุษย์พัฒนาวิทยาการต่างๆอย่างไม่หยุดยั้ง โดยเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ซึ่งจากความสำเร็จของการพัฒนาระบบสื่อสารข้อมูลและการเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ต่างๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงกลางทศวรรษที่ 80 ก่อให้เกิดเครือข่ายระบบคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่สุด คือ ระบบอินเทอร์เน็ต

เมื่อระบบอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเรามากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสั่งซื้อสินค้าได้โดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้โดยไม่ต้องไปที่ธนาคารโดยตรง ความสะดวกสบายต่างๆเหล่านี้ ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการอาศัยช่องว่างของเทคโนโลยีดังกล่าวในการประกอบอาชญากรรม

การฟอกเงินก็สามารถอาศัยช่องว่างของเทคโนโลยีดังกล่าวในการประกอบความผิดได้ โดยผู้กระทำความผิดมักจะอาศัยธนาคารในการฟอกเงิน โดยการทำให้เงินที่ได้มาโดยผิดกฎหมาย กลายเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือประกอบธุรกิจเพื่อปกปิดแหล่งที่มาของเงิน ซึ่งเงินที่ได้มานี้ จะผ่านไปยังธนาคารทั้งในและนอกระบบ แล้วกลับมายังองค์กรอาชญากรรมอีกครั้งหนึ่ง

จะเห็นได้ว่าโดยปกติแล้ว การโอนเงินผ่านทางธนาคาร เป็นช่องทางการโอนเงินที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ให้กลายเป็นเงินที่ถูกต้องตามกฎหมาย และไหลกลับเข้าสู่วงจรทางธุรกิจและการเงิน เพราะโดยปกติแล้วธนาคารจะมีหลักในการเก็บรักษาความลับของลูกค้าอยู่แล้ว จึงไม่มีการสืบหาถึงแหล่งที่มาของเงินดังกล่าว และในปัจจุบันความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างธนาคารกับลูกค้า ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมากขึ้น อันเป็นบริการที่ธนาคารสร้างขึ้นเพื่อเสริมความสะดวกสบายให้แก่ลูกค้า และก่อให้เกิดสภาพคล่องทางการเงิน ทั้งภายในประเทศและระดับระหว่างประเทศ ซึ่งเทคโนโลยีดังกล่าวย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการโอนเงินได้ง่ายมากขึ้นกว่าเดิม เพราะไม่มีกฎหมายเข้าไปควบคุมโดยตรง และไม่มีหน่วยงานใดเข้าไปตรวจสอบการทำธุรกรรมดังกล่าว ดังนั้นเพื่อสกัดกั้นการโอนเงินโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตดังกล่าว จึงควรที่จะหามาตรการมาบังคับใช้โดยเฉพาะเพื่อป้องกันมิให้เกิดการโอนเงินขึ้นอีกต่อไป

1.2 สมมติฐาน

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทในการดำเนินธุรกิจในสังคมมากขึ้น การทำธุรกรรมต่างๆสามารถทำได้โดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะในเรื่องของการโอนเงินผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งการทำธุรกรรมดังกล่าวไม่มีกลไกทางกฎหมายโดยเฉพาะที่จะเข้าไปควบคุม จึงก่อให้เกิดการโอนเงินผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้โดยง่าย ดังนั้นจึงควรที่จะกำหนดมาตรการเข้าไปควบคุม กำกับ ดูแล หรือตรวจสอบ ตลอดจนสกัดกั้นการโอนเงินโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศต่อไป

1.3 วัตถุประสงค์

1. ศึกษาและวิเคราะห์ถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการโอนเงิน
2. ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับการทำธุรกรรมทางการเงิน
3. ศึกษาและวิเคราะห์ถึงมาตรการในการควบคุม กำกับ ดูแลธุรกรรมทางการเงินที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการโอนเงินของต่างประเทศ
4. ศึกษาและวิเคราะห์ถึงมาตรการทางกฎหมายของไทยในการป้องกันและปราบปรามการโอนเงินโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อหามาตรการที่เหมาะสมต่อไป

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในเรื่องนี้มีขอบเขตของเนื้อหาครอบคลุมเฉพาะการศึกษา

1. ปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการฟอกเงิน
2. ปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับการทำธุรกรรมทางการเงิน
3. มาตรการในการควบคุม กำกับ ดูแลธุรกรรมทางการเงินที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการฟอกเงินของต่างประเทศ
4. มาตรการทางกฎหมายของไทยที่ใช้ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงวิธีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไปใช้ในการฟอกเงิน
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำธุรกรรมทางการเงินโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
3. ทำให้ทราบถึงมาตรการในการควบคุม กำกับ ดูแลธุรกรรมทางการเงินที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการฟอกเงินของต่างประเทศ
4. ทำให้ทราบว่ามาตรการทางกฎหมายของไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันที่ใช้ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้นยังไม่สามารถเข้าไปควบคุมในส่วนของการฟอกเงินผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ ดังนั้นจึงควรที่จะหามาตรการที่เหมาะสมมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศขึ้นอีกต่อไป
5. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการอุดช่องว่างทางกฎหมายที่มีอยู่ของไทยในเรื่องของการปราบปรามการฟอกเงิน โดยการนำเอามาตรการต่างๆที่เหมาะสมไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

1.6 วิธีการวิจัย

การวิจัยเอกสาร (Document Research) เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลจาก พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534, พ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518, พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542, ประมวลกฎหมายอาญา, ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 พ.ศ. 2535, วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง, บทความเอกสารอ้างอิงทางกฎหมาย ตลอดจนความเห็นของนักนิติศาสตร์ รวมทั้งศึกษากฎหมายของต่างประเทศ และมาตรการต่างๆที่เกี่ยวข้อง